

ται, λίαν καλῶς φυλάσσεται. Ἐνθυμείσθε ὅτι εἶπον ὑμῖν ὅτι ὑπάρχουσι διόδοι πλήρεις ὑγροῦ. Τὸ νεῦρον τῆς ἀκοῆς ἔχει τὰς λεπτάς, καὶ τρυφεράς αὐτοῦ ἵνας ἐν ταῖς διόδοις ταύταις. Αἰσθάνονται τὴν δόνησιν τοῦ ὑγροῦ, καὶ λέγουσιν εἰς τὸ ὅς περὶ αὐτοῦ. Εἶναι ἀναγκάσιον τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ὀργάνου τῆς ἀκοῆς καλῶς νὰ φυλάσσεται διὰ τοῦτο αἱ διόδοι αὗται εἰσὶν ἐγκλησιζόμεναι ἐν τῷ σκληροτέρῳ τοῦ σώματος ὁστῶ.

Πρὸς τοῦτοις αὕτῃ ἡ εἰσοδος τοῦ ὠτός εἶναι καλῶς πεφρουρήμενη, καὶ κατὰ περιεργὸν τρόπον. Ὁ σωλὴν ὁ εἰς τὴν σάλπιγγα τοῦ ὠτός φέρων εἶναι πάντοτε ἀνοικτός, ὥς δὲ γινώσκετε οἱ κορσοὶ συνήθως εἰσέρχονται εἰς τοιαύτας ὁπὰς. Διὰ τὴν δὲ νομίζετε δὲν εἰσέρχονται συχνὰ ἐντὸς τοῦ ὠτός; Ὑπάρχει τι τὸ κωλύον αὐτοὺς, ἢ ἐκρέουσα ἀπὸ τοῦ ὠτός ὑγρὰ ὕλη. Πιθανῶς δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ὁσμὴν αὐτῆς, οὕτω δὲ ἅμα ἔλθωσιν εἰς τὴν εἰσοδον, ἐπιστρέφουσιν. Ἐνίοτε εἰσέρχεται τις ἐν αὐτῷ ἀλλὰ κωλύεται νὰ ἐπιφέρει πολλὴν βλάβην διὰ τῆς ἐκρεύσεως ἐν τῷ σωλὴν ὕλης. Ταχέως καλύπτεται ἐκ τῆς ὕλης ταύτης εἶναι δὲ τόσον κολλητικὴ ὥστε ἐμποδίζει τοῦτον νὰ κινηθῇ καὶ ἐπομένως νὰ φέρῃ βλάβην εἰς τὸν μηχανισμόν τοῦ ὠτός. Ἀποθνήσκει δὲ μετ' ὀλίγον, ἵσως ἐκ τῆς πικρότητος τῆς ἐν τῷ ὠτῷ ὕλης.

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ

—

Χθὲς βράδυ ἐκαθόμουν
εἰς τὸ παράθυρό μου.
Νά· βλέπω ἀπὸ πλευρὸ μου
ἓνα πουλὶ μικρό.

Ἐτρόμαξα... τοῦ εἶπα·
—Τί θέλεις σὺ κοντά μου;
ἤλθες τὰ βάσανά μου
νὰ ψάλλωμε τὰ δύο;

—Ὅχι, μοῦ εἶπε, ὄχι·
σὺ βάσανα δὲν ἔχεις...
Γιατὶ τὴν ψὶ βρέχεις
μὲ δάκρυα πικρά;

—Εἶσαι πουλὶ ὀθῶ·
δὲν ξέρεις σὺ ἀκόμα
πόσους κρατεῖ τὸ χῶμα
δικούς μου συγγενεῖς.

—Πουλὶ μικρὸ, δὲν ἔχω
ὁ δύστηνος πατέρα·
στὰ μνήμά του 'καὶ πέρα
κοιμᾶται εὐτυχής.

—Ἐγώ, μοῦ εἶπε, εἶμαι
πατέρας σου· μὴν κλαίης
μὴ τὴν καρδιά σου καίης,
παιδί μου ἄρρανό.

Νὰ τὸν ἰδῶ γυρίζω....
κυττάζω ἀπὸ πλευρὸ μου....
'βρέθηκα μοναχά μου....
μὲ τὴν πικρὴ χαρὰ!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ.

—

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ψάλτης προσεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν τρεῖς συναδελφοὺς του. Ὅτε δὲ μετὰ διάφορα φαγητὰ προσεφέρθη καὶ εἰς ἰχθύς ὁ μὲν εἰς εἶπεν· «Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται» καὶ ἀπέκοψε καὶ ἔλαβε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰχθύος· ὁ δὲ δευτέρος εἰπὼν «Ἰδοὺ ὁ Μεσσίας ἔρχεται», ἔλαβε τὴν κοιλίαν· ὁ δὲ τρίτος ἐπείπων «Καὶ τὸ Σουδάριον αὐτοῦ» ἔλαβε τὴν οὐράν. Τότε ὁ δυστυχὴς οἰκοδοσότης, ἀγανακτῆσας διὰ τὴν ἀναίδειάν των ἀνεφώνησε «Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἀδικίαν ταύτην καὶ ὠργίσθη, καὶ ἔβρεξεν πῦρ καὶ φωτίαν καὶ κατέκαυσε τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα», καὶ συνάμα ἀναλαβὼν τὸ παρρακείμενον πύραυρον, ἐπέχυσε τὸ πῦρ ἐπ' αὐτούς.

—Προσεκάλεσέ τις φίλους του εἰς δεῖπνον· ὅτε δὲ καὶ ὁ μικρὸς υἱὸς του παρεκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ πατήρ τὸν εἶπε. «Σὺ πρέπει νὰ φάγῃς ἰδίᾳ, διότι δὲν ἔχεις μυστάκια ὡς ἡμεῖς» Τὸ παιδίον λυπούμενον ἀπεμακρύνθη, καὶ κλαῖον ἤρχισεν νὰ τρώγῃ μόνον ἐν τῷ μαγειρίῳ τὸ φαγητὸν τὸ ὅποιον τῷ ἐδόθη. Ἐπειδὴ δὲ ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸ ἡ γαλῆ καὶ νιαουρίζουσα ἐζήτει τροφήν, τὸ παιδίον ὠργίσθη καὶ ἐδίδωκεν αὐτὴν εἰπὼν· «Ἐσὺ ἔχεις μυστάκια, ὑπάγε νὰ φάγῃς μὲ τὸν πατέρα μου.»

—Ἐάν ἐπιθυμῇς νὰ βεβαιωθῇς περὶ τῆς εὐλικρινείας τῶν φίλων σου πειράσθητι νὰ δανεισθῇς χρήματα παρ' αὐτῶν. Ἴσως δὲν θὰ γείνης πλουσιότερος μετὰ τὸ πείραμα, ἀλλ' ἀναμφιβόλως θὰ γείνης σοφώτερος.

—Ἐάν ἦτο τις γίγας ἱκανὸς μέγας, καὶ ἔρριπτε τὴν χεῖρα ἐν τῷ καιομένῳ ἡλίῳ, θὰ ἐχρηάζοντο 135 ἔτη ὅπως ἡ αἰσθησις τῆς καύσεως διέλθῃ ἀπὸ τοῦ βραχίονος εἰς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ 135 ἔτη προτοῦ τὸ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφαλοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς μῦς, καὶ νὰ εἴπῃ αὐτοῖς νὰ ἀποσύρῳ τὴν χεῖρα ἔξω τῆς φλογός.

—Ἀρχαία· δρούινος καθεδρά, ἐν ἣ λέγεται· ὅτι ὁ Σακαί-σπῆρ ἐκαθέζετο ἐνῷ ἔγραφε τὰ πλεῖστα τῶν δραμάτων του, ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντὶ διακοσίων εἰκοσι πέντε δολλαρίων. Ἀντίτυπον τῆς εἰς φύλλον ἐκδόσεως οὐχὶ δὲ καὶ πληθύνει, τῶν δραμάτων του τοῦ ἔτους 1623 ἀπέφερε ὀκτακόσια πέντε δολλάρια.

—Ὁ λόρδος Coleridge ἐν προσλαλίᾳ τινι πρὸς τὸ μέγα ὀρκωτὸν δικαστήριον τοῦ Δούργαν, τῆς Ἀγγλίας, ἐσχάτως γενομένη, ἐξέθηκεν ὅτι ἡ πείρα αὐτοῦ ὡς δικαστοῦ ἐπληροφόρησεν αὐτὸν ὅτι ἐγκλήματα βίας πάντα ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των εἰς τὴν μέσθην, καὶ ὅτι ἐάν ἡ Ἀγγλία ἦτο ἐγκρατής τὰ ἐννέα δέκατα τῶν φυλακῶν τῆς θά ἠδύνατο νὰ κλεισθῶσιν.

Ἀόσις Γρίφου 8*

Μολων—λα—βε=Μολὼν λαβέ.

Ἐλυσαν δὲ τοῦτον οἱ κκ. Π. Ι. Μαλεδίτης καὶ Κ. Θ. Παππαλουκᾶς (Πάτραι).

Ἀόσις Αἰνίγματος Ζ'

Σέριφος—ἔριφος—Γρίφος—ὑφος—Φῶς.

Ἐλυσαν αὐτὰ οἱ κκ. Κ. Θ. Παππαλουκᾶς, Α. Γ. Γιαννῶ-πουλος, Χ. Α. Κανελλόπουλος. Π. Ι. Μαλεδίτης (Πάτραι) Ν. Δ. Χαρίτος (Μεσολόγγιον) καὶ ἡ κ. Β. Ε. Ἰωάννου.

Ἀόσις Αἰνίγματος Η'.

* Ἀθηνᾶ—ᾄθω—θῖν—κα—Ἀθῆναι.

* Ὁ Γρίφος 8 εἶναι ἔργον τοῦ κ. Α. Γ. Μινωάτου, ἐκ Ζακύνθου. Ἡ δημοσίευσίς των λυτῶν ἀνεβλήθη μέχρι τοῦ φύλλου τούτου ἐνεκα ἀπουσίας τῆς διευθύνσεως.